

Ursprunget av Guds namn – Allah

Publicerad: 04 August 2012

När de krigförande hedningarna i Arabien angrep profeten Muhammed (över honom vare Guds frid och välsignelser) och bad honom förklara Guds härstamning besvarades deras fråga med kapitel 112 i Koranen:

Säg: "Han är Gud – En, Gud, den Evige, den av skapelsen Oberoende, av vilken alla beror. Han har inte avlat och inte blivit avlad, och ingen finns som kan liknas vid Honom." [1]Koranen: 112:1-4

/wp-content/uploads/2012/08/112.mp3 Kapitlet 112 i Koranen – Den rena tron. (Mishari Rashid, 2007)

Guds egennamn

Kapitlet börjar med det mest distinkta attributet vilket är Guds egennamn. Guds "egennamn" i islam – som den berömda arabiska grammatikern Sebawaih kallar "det mest korrekta namnet av alla egennamn" – är Allah. Enligt läran om språk, lingvistik, är ett egennamn ett substantiv som representerar en unik enhet. Allah är därför ett namn som är reserverat för den ende sanne Guden och ingen gudom eller enhet kan ta del av det unika i just detta substantiv. Ordet "gud" är däremot ett allmänt namn och inte ett egennamn. I grammatik används termen "allmänt namn" för att beskriva en klass av enheter. Därför är ordet gud – även om det skrivs med stor begynnelsebokstav – inte unikt. Vi kan bättre förstå namnet Allah i motsats till Gud genom en enkel jämförelse. Namnet Allah är könlöst och har ingen pluralform medan "gud" kan pluraliseras (gudar), feminiseras (gudinna) och versaliseras (Gud) för att undvika förväxling med lägre falska "gudar".

Absolut unikhet

Det andra grundläggande attributet är Ahad som betyder "den Ende" och därigenom understryker Allahs absoluta unikhet och singularitet. Det tredje utmärkande attributet är as-Samad som ungefär betyder "Den som är helt oberoende, perfekt, och självförsörjande". Därför är all existens beroende av Honom eftersom Han är fri från alla behov, inklusive behovet av att ha avkomma eller härkomst, det vill säga Han har inte avlat och inte heller är Han avlad, och därav svaret på hedningarnas frågan ovan. as-Samad avser också den som inte är ihålig [2]Al-Andalusi, Abi-Hayaan (2001) Tafsir al-Bahrul Muhīt, Dar-ul-Kutbu il-Ilmiyah, Vol. 8, s. 530.. Detta innebär att Han är oförstörbar eftersom alla skapade enheter är ihåliga med hänsyn till deras beroende eller brist på självförsörjning. Alla skapade enheter är i sig förgängliga. Joshua Hoffman och Gary S. Rosenkrantz förklarar vidare:

Att säga att en varelse är oförstörbar är att säga att den har sina fullkomligheter nödvändigt eller huvudsakligt. Med andra ord, den är perfekt i vilken sorts värld den än existerar. Uppenbarligen är ett sådant varande större än ett som är förgängligt, det vill säga som kan misslyckas med en fullkomlighet... Som vi har sett innebär maximal storhet oförgänglighet [att aldrig upphöra att existera]. Så, nödvändigtvis, om Gud finns, då är Han oförgänglig. [3]Hoffman, J. och Rosenkrantz, G.

(2002) *The Divine Attributes*, Blackwell Publishers, s. 18–19, 107.

Allmän negation

Kapitlet avslutas med en allmän negation som diskvalificerar alla falska gudar då Han (Allah) inte har någon motsvarighet, rival eller motpart av något slag.

En avgörande egenskap för allmän negation är dess korthet och allmängiltighet. Ett exempel på användningen av allmän negation är den sista versen i kapitel 112:

Och ingen finns som kan liknas vid Honom.

Och den elfte versen i kapitel 42:

Ingenting är som Han – Han som hör allt, ser allt.

När vi bekräftar Allahs perfektion bör vi också utveckla vår bekräftelse av de perfekta attributen och specificera dem. Verserna 22–24 från kapitel 59 ger ett exempel:

Han är Gud; ingen gudom finns utom Han! Han känner allt det som är dolt för människor liksom det som de kan bevittna – Han, den Nåderike, den Barmhärtige. Han är Gud; ingen gudom finns utom Han, Konungen, den Helige, Han [som skänker] fred, Han som [väcker och vidmakthåller] tron, Han som vakar [över uppenbarelsen], den Mäktige, Han som betvingar och återupprättar, Han vars storhet [ingen kan fatta]! Stor är Gud i Sin härlighet, fjärran från allt som [människor] vill sätta vid Hans sida! Han är Gud, Skaparen, som är upphovet till allt och som ger allt dess slutliga form. Hans är fullkomlighetens sköna namn; allt och alla i himlarna och på jorden prisar Honom – Han är den Allsmäktige, den Vise. Han är den Barmhärtige, den Mest Compassioante. Han är Allah, det finns ingen gud utom Han, Konungen, den Helige, den Ende fri från alla defekter, Givaren av säkerhet, Watcher Sina varelser, den Allsmäktige, den Compeller, den högste. Långt är Allah över vad de associerar som partners med Honom. Han är Allah, Skaparen, upphovsman, Designer. Honom tillhör de bästa namnen. Allt som är i himlarna och på jorden prisar Honom. Och Han är den Allsmäktige, den Allvise.

“Allmän negation” och “utvecklad bekräftelse” är två viktiga begrepp i islam. Det första förnekar alla falska attribut och brister och det senare är en bekräftelse av attributen som uttrycks i Koranen eller sunnah.

Negativ teologi

Andra religioner har fallit offer för negativ teologi, att beskriva Gud i termer av vad Han inte är snarare än vad Han verkligen är. I negativ teologi utarbetar teologen eller filosofen en negation och generaliserar (eller undviker helt) en bekräftelse. Bara för att ge en antydning om denna ändlösa uppgift skulle en teolog säga något i stil med “Gud är inte en sten”, “inte ett objekt”, “inte universum”, “inte en människa”, “inte naturen”... och eftersom Gud är oändligt unik kommer listan med negationer också att fortsätta i oändlighet.

Läran om negativ teologi kan således inte tillhandahålla en definitiv förståelse av Guds attribut.

Alexander Waugh (1963-) berättar om Thomas av Aquino (1225–1274):

Thomas av Aquino, den kristna teologins arkitekt, begick samma misstag. Det Nya Testamentet, som innehåller flera motsättningar om Guds identitet, tvingade Aquinos till att iterera: 'Vi kan inte veta vad Gud är, utan bara vad Han inte är, så vi måste fundera på vilket sätt Han inte är snarare än på vilket sätt Han är.' [4] Waugh, Alexander (2003) God. Review, s. 249.

Eftersom det är omöjligt att förlita sig till förnuftet för att med säkert veta vad Gud inte är, blir negativ teologi oundvikligen en godtycklig och överdrivet tidskrävande uppgift. Begrunda exempelvis Douglas Clydes (1877–1948) mödosamma definition av Gud:

Inget fysiskt ting, organisk eller oorganisk, är Gud. Inte heller är summan av alla fysiska ting är Gud. Med andra ord, vad vi menar med begreppet "Gud" är något annat än varje fysiskt ting, oavsett var för sig eller alla tillsammans, som det fysiska universum. Varken "mitt verkliga jag" eller "mitt fullkomliga jag" är Gud. Men Gud kan relatera till mig då Gud är Gud och jag är jag... Ingen annan människa, historisk eller nutida, är Gud. Inte heller är alla människor, dåtida, nutida eller framtida tillsammans som "mänskligheten" Gud. Mänskligheten ska tjänas, inte dyrkas, det är inte ens nödvändigt att den lyds. Vidare är hela mänskligheten tillsammans beroende av något Annat. Ingen tanke i människans sinne är Gud. Inte ens en tanke om Gud är Gud, inte mer än en hungrande mans tanke om bröd. Inget ideal eller någon abstraktion är Gud. Inte heller är alla mänskliga ideal Gud. [5]Macintosh, D. Clyde (1926) The Meaning of God in Modern Religion, The Journal of Religion, Vol. 6, nr 5. s. 457–458.

Denna definition är mycket omständlig och listan över negationer kan fortsätta för evigt.

Islams beskrivning av Gud är enkel och precis

Den islamiska formeln för allmän negation säger däremot kort och koncist:

Och ingen finns som kan liknas vid Honom. [6]Koranen 112:4

Ingenting är som Han – Han som hör allt, ser allt. [7]Koranen 42:11

Källor:

Dr. Ash-Shehri, Abdullah S. The Only Way Out: www.islamhouse.com, 2014. Web. 7 apr 2014.

Muhammed Knut Bernström (2000), Koranens budskap. Simrishamn: Proprius

Fotnoter:[+]

Fotnoter:

↑1 Koranen: 112:1–4

↑2 Al-Andalusi, Abi-Hayaan (2001) Tafsir al-Bahrul Muhit, Dar-ul-Kutbu il-Ilmiyah, Vol. 8, s. 530.

↑3 Hoffman, J. och Rosenkrantz, G. (2002) The Divine Attributes, Blackwell Publishers, s. 18–19, 107.

↑4 Waugh, Alexander (2003) God. Review, s. 249.

↑5 Macintosh, D. Clyde (1926) The Meaning of God in Modern Religion, The Journal of Religion,

Vol. 6, nr 5. s. 457–458.

↑6 Koranen 112:4

↑7 Koranen 42:11